

Životopis Jindřicha Vítovce

Pan profesor Jindřich Vítovec se narodil 30.9. roku 1928 v Soběšicích nedaleko Sušice. Bydlel pouze s matkou a strýcem, který vlastnil hospodu. Jelikož jeho matka a otec byli rozvedení, stal se strýc jeho poručníkem. Společně měli malé hospodářství. Pan Vítovec neměl žádné sourozence. Byl jedináček. Jeho otec byl československý legionář v Rusku, kde chránil Transsibiřskou magistrálu do Vladivostoku až do konce války. Na základní školu nastoupil v Soběšicích do místní pětitřídky. Od 4. třídy se začal učit němčinu. Ve škole měli jednu hodinu tohoto jazyka denně. Od 6. do 8. třídy, tj. do roku 1943 jezdil na kole do školy v Žilobci. Ve studiu pokračoval v Sušicích, kde se učil automechanikem. Do Sušice musel dojíždět autobusem velmi brzy ráno. Automechanikem se učil až do roku 1945, ale toto učení nikdy nedokončil. Po vyhnání Němců ze Sudet se objevila možnost nového bydlení v Šumperku. Jednou z podmínek, která rodině bránila získat dům v Šumperku byla ta, že noví majitelé museli mít uzavřený manželský sňatek. Toto vedlo k tomu, že se matka a otec pana Vítovce opět dali dohromady. V Šumperku nově nastoupil na průmyslovou školu, kterou úspěšně zakončil maturitou.

Po střední škole chtěl pokračovat ve studiu na Českém vysokém učení technickém (ČVUT) a tak v roce 1953 odjel do Prahy. Nastoupil na fakultu strojní obor metrologie. Jak bylo zvykem, celé studium bydlel na vysokoškolských kolejích.

Na stejné fakultě pak po dokončení studií začal také pracovat. Díky studiu a následné práci nikdy nemusel absolvovat základní vojenský výcvik. V práci začínal jako asistent a po dvou letech se stal odborným asistentem. Teprve poté mohl učit, přednášet a stát se docentem, kterým se nakonec stal. Zde se seznámil se svou manželkou Ludmilou.

Fakulta mu k bydlení přidělila malý byt poblíž, kde bydlel s ženou a poté i s dcerou. Nikdy nevstoupil do komunistické strany. V rámci práce se zapojil do odborového hnutí. Byl v závodním a krajském výboru fakulty ČVUT. Aktivně se věnoval svému technickému a vědnímu oboru metrologie.

Metrologie je obor, který se zabývá měřením fyzikálních a technických veličin. Kromě toho taky ale metrologie zahrnuje výrobu měřicích přístrojů, starání se o ně a jejich obsluhu.

S dalšími lidmi vytvořil metrologickou společnost, kde působil jako funkcionář. Jeho dcera ani jeho dvě vnučky nešly v jeho stopách a staly se doktorkami medicíny. I přesto je na ně velmi hrdý.

Sametovou revoluci pan Jindřich slavil na Václavském náměstí, kde s kolegy zpívali písně a poslouchali projevy z budovy Melantrich. Pád komunismu brali jako již danou věc. Těsně po Sametové revoluci, roku 1989, pan Vítovec při procházce Prahou s rodinou získal autogram od Václava Havla. Tato památka se dochovala až dodnes a má čestné místo v domácí knihovně. V této době začal také cestovat a procestoval hlavně Evropu. Byl členem v klubu

čtenářů. Je autorem vysokoškolských učebnic, skript a doktorské práce. Jeho tvorba se dá půjčit v Národní technické knihovně. Rád hrál tenis a miloval hraní na klavír, i když nikde nevystupoval. Celý život se věnoval práci ve svém oboru.

Postupem času se mu začal zhoršovat zrak, ale to ho v práci nezastavilo. Denně pana Jindřicha vyzvedával automobil, který ho odvezl do metrologického ústavu a poté zpět domů. Pracoval do krásných 92 let, ale potom oslepl úplně. Musel se tedy vzdát práce, kterou tolik miloval. Momentálně žije v domku na Praze 6 se svou rodinou.